

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 26:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk nej til EU-indgreb i strejke- og konfliktretten.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Jette Gottlieb (EL). (Fremsat 3/4 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Førstebehandlingen af dette beslutningsforslag er jo en virkelig god anledning til at slå nogle ting fast, først og fremmest at Kommissionens forslag til en såkaldt interventionsmekanisme ikke kan vedtages. Danmark har fra begyndelsen afvist forslaget. Forslaget antaster grundlæggende rettigheder, herunder strejke- og konfliktretten og kræver ydermere ændringer i Traktaten.

På rådsmødet i det indre marked den 30. marts 1998 afviste Ministerrådet forslaget. Kommissionen fastholder det, men Ministerrådet afviste det. Samtlige medlemslande fastslog på det møde, jeg her taler om, den 30. marts 1998 i fuld enighed, at en løsning skal respektere tre principper: de grundlæggende rettigheder, såsom strejke- og konfliktretten, må ikke antastes, Kommissionen skal ikke have nye beføjelser, og balancen mellem institutionerne i EU skal ikke ændres.

Formandskabet forsøger i øjeblikket på det grundlag at finde en løsning, således at enkeltpersoners vold og hærværk ikke kan hindre den fri bevægelighed af produkter. Sagen er på dagsordenen på rådsmødet i det indre marked den 18. maj til orienterende drøftelse. Fra dansk side vil vi fortsat afvise Kommissionens forslag,

og vi vil understrege de principper, jeg her har nævnt.

Jeg kan således berolige forslagsstillerne med, at det forslag, som Kommissionen har stillet, ikke vil blive vedtaget. Det synes jeg er udmærket at få slået fast her ved starten til den egentlige kampagne forud for folkeafstemningen den 28. maj 1998.

Claus Larsen-Jensen (S):

For Socialdemokratiet er det stjerneklart, at EU ikke af hensyn til det indre marked skal kunne gribe ind i strejker og blokader. Som følge af EU's sociale dimension eller rettere arbejdsmarkedets politiske grundlag er spørgsmålet om strejkeret og ret til lockout netop et område, der er helt uden for rådets beføjelser.

Eftersom arbejdsmarkedspolitikken i Amsterdamtraktaten får en langt stærkere rolle og placering end i Maastrichttraktaten, og eftersom de demokratiske grundrettigheder, herunder også arbejdstagernes rettigheder, ligeledes styrkes i Amsterdamtraktaten medfører det, at det i forhold til EF-Domstolens praksis er sådan, at disse rettigheder er en del af EU-retten, hvorfor de grundlæggende rettigheder ikke kan antastes, heller ikke med henvisning til det indre marked.

I Amsterdamtraktaten står det direkte, at lønforhandlinger, organisationsret og konfliktret er uden for EU's kompetence. Arbejdstagernes rettigheder står kort sagt klart stærkere i Amsterdamtraktaten end i Maastrichttraktaten, hvilket er et af Socialdemokratiets argumenter for den nye traktat.

Når det gælder den konkrete sag, som er anledning til spørgsmålet, nemlig de franske aktioner og den efterfølgende EF-dom, vedrører den alene hærværk og vold, som også i dansk sammenhæng er omfattet af straffeloven og politivedtægten. Dommen siger samtidig, at Frankrig som land har gjort for lidt og været for længe om at gøre noget ved sagen.

EF-dommen kan ikke anvendes politisk til et postulat om, at EU forbyder strejker. Sagen kan således heller ikke med rimelighed, som Enhedslisten forsøger det, bruges som led i deres kampagne mod Amsterdamtraktaten. Sagen er tværtimod et ekstra argument for lønmodtagerne til at stemme ja til Amsterdamtraktaten.

Det skal også bemærkes, at i de efterfølgende diskussioner og oplæg fra Europa-Kommissionen til interventionsmekanisme på området har